

Erwin Bovijn neemt even voorzitterschap IPMS-Gent over

Omdat JP er eventjes niet bij kon zijn, nam Erwin Bovijn de honneurs waar. Hij feliciteerde in eerste instantie de clubleden die diverse medailles wisten te bemachtigen. Zo haalde Franklin Goethals brons in Brugge met zijn Blenheim. En op de nationals te Affligem vielen verscheidene clubgenoten in de prijzen: Freddy Verschuere behaalde goud met zijn Sdkfz.21 (zie artikel in deze nieuwsbrief), François Cnudde kaapte zilver weg met zijn koetjesdiorama met daarop een Krupp Protze en een Pak 37mm (een artikel volgt in een volgende nieuwsbrief) en Erwin behaalde zelf brons met zijn Ford Pickup van 1940. Erwin nam meteen ook de lezing op de vergadering voor zijn rekening, met name over het schuren en plamuren van modellen. Nieuwkomer Ian zorgde voor een verrassende uitleg van de nieuwe haarlaktechniek voor de nabootsing van wintercamouflage op tanks.

Frederik Vanderstraeten bouwde Koreaanse MIG-15bis

Frederik bouwde een MIG-15bis van Tamiya op schaal 1/48e met een bijzonder gedetailleerde motor, die hij opengewerkt presenteerde,

met het gedemonteerde staartstuk op een stelling. De kit vergde veel neusgewicht om het staartzitten te voorkomen. Deze ballast was

zonder bijkomende ballast onderaan presenteren, of het kiepert achteruit. Frederik heeft dat probleem voorlopig opgelost met een opgekleefd magneetje. Het model was op de vergadering met alclad geverfd, maar het behoeft nog sealing. Er is nu volgens Frederik een nieuwe sealer van Alclad uit, die de decals beschermt zonder de glans van de omringende verf aan te tasten! Als grondlaag voor de Alcladaluminiumverf, gebruikte hij de zwarte grondverf van hetzelfde merk. Dat geeft een minder vlekkerige afwerking. Deze grondverf dikt wel snel in en het is dan ook aangewezen het potje goed af te sluiten. De grondverf is verdunbaar met synthetische thinner, maar dan krijg je weer meer variatie in de glans van de eindlaag.

meegeleverd in de kit en er is plaats in de neus voor uitgespaard! Het gaat om een Noord-Koreaans toestel, met een in licentie gebouwde Rolls-Roycemotor. Het staartstuk kun je echter niet

Erwin Bovijn leerde IPMS-Gent schuren en plamuren !

In de oktobervergadering van IPMS-Gent gaf Erwin Bovijn, temidden van een heleboel didactisch materiaal en met onder meer een gigantisch B-52-model als proefbeest, uitleg over zijn ervaringen met schuren en plamuurwerk. Hij werd daarbij bijgestaan door diverse clubgenoten. Uw redacteur tekende een en ander op.

Schuren

Het probleem van weg te werken naden is vooral een probleem voor vliegtuigmodelbouwers, en in het bijzonder bij de samenvoeging van romphelften. Volgens Erwin zijn alle middelen goed: afschrapen met een mes, bijvijlen met een simpele vijl of schuurpapier, maar ook 'professioneler' materiaal zoals de sanding sticks of de flexo-file, waarmee je goed de rondingen van de romp kunt respecteren. De modelbouwspecialzaak biedt ook vijltjes met allerlei hoeken en kanten. Een van de meer recente vindingen betreft een diamantstofvijl. Deze vijl kost al snel zo'n 9 euro. François Cnudde is daar bijzonder tevreden over.

Detailverlies

Door te schuren verlies je wel steeds wat detail. Het is dan ook soms nodig dat detail opnieuw aan te brengen, bv. door te herscriben. Dat kun je doen door met een scribe-instrument, bv. een scherpe X-Acto, een puntsel,

een speciale modelbouwtool met een scribe-haak (bv. van Trumpeter) of een tandartsenschraper. Een stijve stalen lat is onpraktisch voor ronde oppervlakken, maar tegenwoordig zijn ook flexibele metalen latjes verkrijgbaar. Je kunt ook werken met dymo-tape. Vergeet niet bij te schuren, want scriben in plastic zorgt voor licht opstaande randen. Met een tandwielletje kun je ook rewaterdetail heraanbrengen. Je vindt ze voor alle schalen bij onder meer Trumpeter. Er zouden ook glasvezelstiftjes bestaan bij bv. Modelcraft.

Plamuren

Er zijn ook altijd wel kieren. Erwin toont een karretje met een kier van 0,5 mm op schaal 1/72e. Dat betekent al vlug een

tochtgat van meer dan 35 cm ! Dan is plamuren aangewezen ! De modelbouwer heeft daarvoor, behalve zijn eigen vindingrijkheid, diverse middelen te zijner beschikking: superlijm (die na stolling kan worden bijgeschuurd, maar het nadeel heeft nogal stevig te zijn), putty (Vallejo-putty is bij veel clubleden populair, maar ook Tamiya putty of Squadron green en white putty – de 'white' is duurder, maar fijner – worden gebruikt). Daarnaast is er de snelplamuur uit de doe-het-zelf-zaak of de autoplamuur, die heel fijn is. De meeste putty en vulsoorten hebben wat krimp bij droging, zeker als ze dik moet worden opgebracht. Dan kan de krimp tot 20% bedragen. Het is dan ook meer aangewezen diverse lagen aan te brengen, met telkens een tussentijdse droging. Autoplamuur is minder geschikt voor dikkere lagen.

Vallejo putty

Erwin toont ook Vallejo putty in vloeibare vorm, in een flesje. Die kun je puur opbrengen en vervolgens openwrijven met een nat penseel (water). Deze putty is bijzonder geschikt om *fijne spleetjes mee te vullen* (dixit François Cnudde).

Lijmen

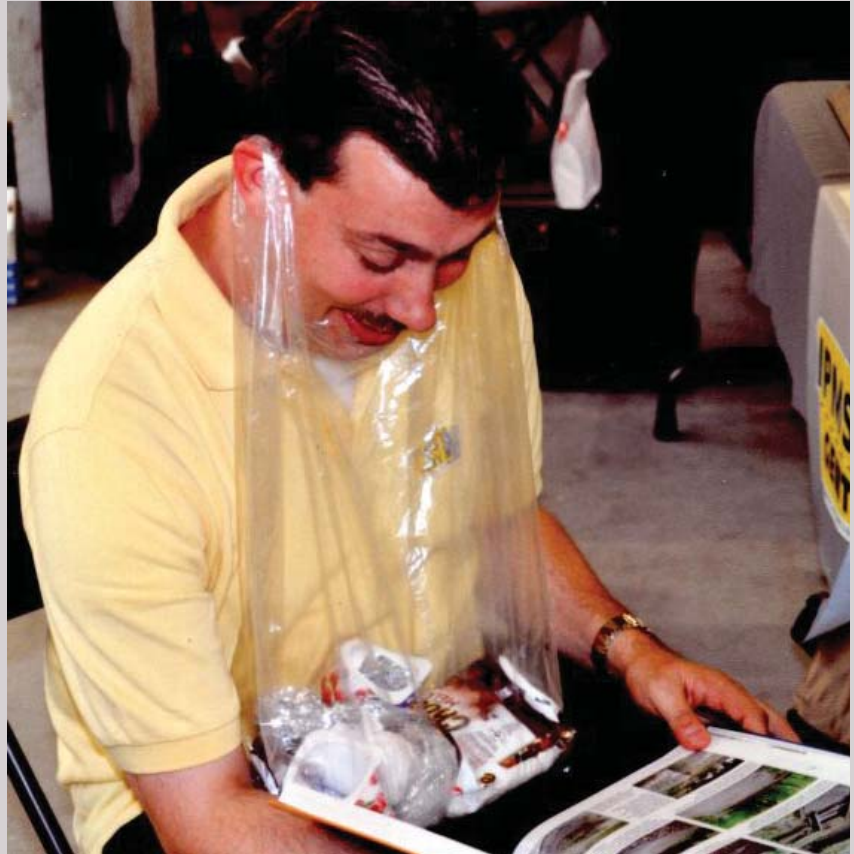
Vaak ligt slecht lijmen aan de basis van naden of kieren. Het is dan ook niet gemakkelijk om grote stukken aan mekaar te lijmen. De lijm is vaak al droog aan de ene kant terwijl je

nog de andere kant inlijmt. Tamiya heeft een lijm die zich in de naden 'inzuigt'. Je kunt dus achteraf nog wat bijlijmen waar zich haarkiertjes voordoen. Het enige nadeel is dat deze lijm vreselijk stinkt ! Eigenlijk kun je dit effect ook wel bekomen met Contacta van Revell. Een tip van Steven: contactlijm gebruiken, maar, omdat die niet zo sterk is, hier en daar toch een druppeltje andere lijm tussenvoegen op de lijmnaad. Ook interessant is Slater Mac Pak, een lijm die je met een penseel kunt aanbrengen en die in de naden trekt. Deze lijm is bijzonder waterachtig en verdampt snel. Let op: wel schadelijk bij inademing.

Aceton

Een bijzondere wijze van plamuren, vooral voor grotere oppervlakken, bestaat erin sprueresten in aceton op te lossen en dat als vulsel te gebruiken. Vergt wel veel bijschuren, want de aceton in het vulsel tast ook de nabijgelegen te vullen delen aan. Plamuursel op moeilijk bereikbare plaatsen, zoals in de naden tussen vleugel en romp, kun je gemakkelijk effenen met een in nagellakverwijderaar gedrenkte Q-tip. Wel eerst eens proberen op stukje sprue, want sommige plasticsoorten smelten daardoor.

François met een 'muile vol zever' !

Deze foto wilden we u geenszins onthouden. François Cnudde kocht in Affligem een dik boek over de V-1 en kreeg daardoor zo 'de muile vol zever' van modelbouwgoesting dat hij noodgedwongen een plasticzakje aan zijn oren moest hangen om plekken te voorkomen !

Franklin Goethals presenteerde twee grasdiorama's !

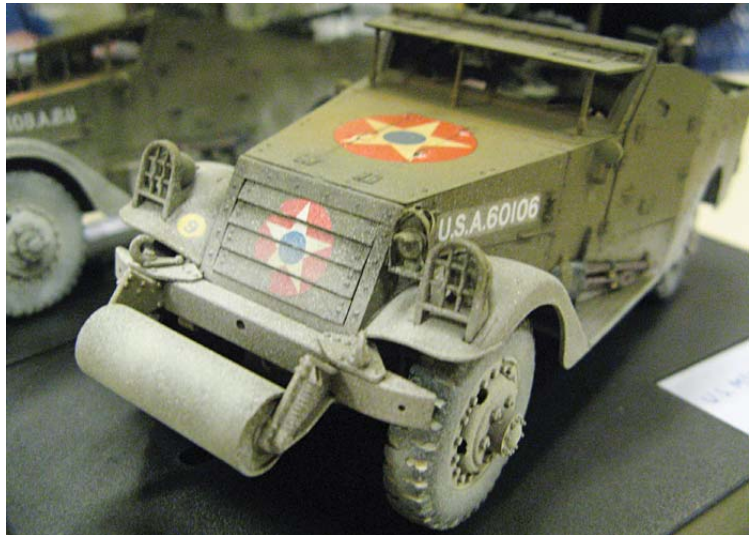
Franklin Goethals heeft twee vrij eenvoudige grasdiorama's gemaakt. Op een ervan combineerde hij een oude Heller Leo 451 op schaal 1/72e uit de jaren '70 met een Citroën Traction Avant. Het diorama luistert naar de naam 'Dis, Antoine, tu sais où il est, le chien ?' En inderdaad, bij nader inzien verbergt zich een modelhond in de wagen. Franklin gebruikte daarvoor figurines van CMK. Een bijzonder detail is het karretje om munitie mee te laden en te lossen. Franklin bouwde het scratch, ditmaal niet naar een foto, maar gewoon op eigen fantasie. Leuk detail: de spatborden van de Citroën knipte hij uit dozen van katteneten die al de juiste plooi-graad hadden. In zijn documentatie las Franklin dat de Leo's zeer snel hun verf kwijtraakten. Hij liet zich dan ook eens goed gaan bij het paint chippen, waarmee hij de aluminiumonderlaag op diverse plaatsen blootlegde. Het chippen deed hij gewoon met een stuk schuurpapier en een mespunt! Voorts een antennedraad van vissersnylon, een lijmdruppeltje als isolator, een identifica-

tielicht in de cockpit dat omhoogschijnt, een schroef die aan de cockpitzijde anti-glare zwart geverfde bladen heeft en wat interieurdetail. Chippen met een mespunt deed Franklin ook op zijn tweede grasdiorama, dat een Belgische Fairey Battle toont, meer bepaald een van de toestellen die de bruggen over het Albertkanaal bombardeerden.

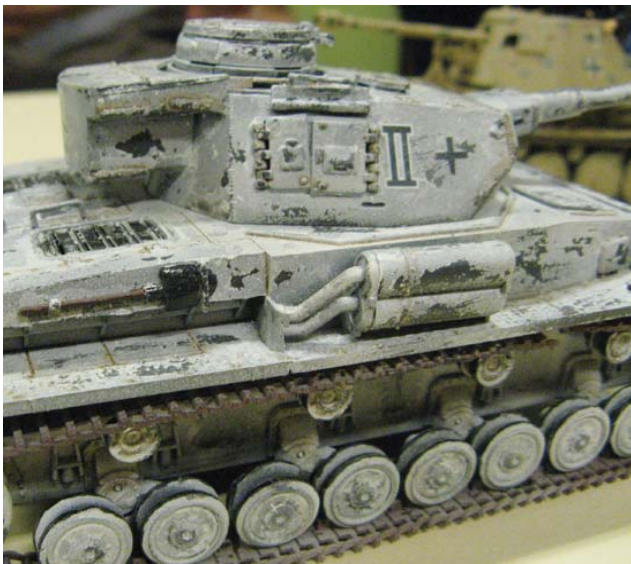

Ian Barclay voor het eerst op de IPMS-Gentvergadering

Ian Barclay sloeg op de Affligem Nationals een praatje met de mensen van de IPMS-stand en besloot op de oktobervergadering eens binnen te springen. Ter kennismaking bracht hij enkele 1/35e-probeersels mee, zoals hij die zelf noemde. Zo toonde hij een Marder III met Italeri-figurines, een oud model waarop hij oefenschilderde. Hij bracht een primer op en spoot het model, gaf enkele pinwashes en drybrushte wat op het rooster. Een tweede 'probeersel' betrof een T-70 light tank van Russische makelij van MiniArt. Volgens Ian een goed model, maar wel met wat werk aan. Hij presenteert de tank op een winterdiorama van bruin gespooten plaaster die hij vervolgens witte en waarop hij de tank nat in nat duwde. Ian introduceerde meteen een vrij originele presentatie van modellen in de club: met name op de plastic standaardjes die met scalextric cars komen. Het voordeel ervan is dat deze modelbaankits een achterwand met spiegel hebben. Op zo'n doosje

presenteerde Ian onder meer een US White Scouting Car M3A1 van Hobby Boss. Hij moet dit model nog afwerken: de rails moeten nog in het zilver komen en bovenop moet nog wat worden gestoft ! Onderaan is er al een goed wit-zand effect. Ian experimenteerde ook met enkele bijzondere technieken om zijn oude Panzer IV van Academy een wintercamouflage aan te meten. Hij probeerde het eerder al met Polyfilla, dat hij met een penseel opracht en vervolgens met een vinger wegwreef. Een andere techniek bestaat erin eerst de basis-camouflage (panzergrijs) aan te brengen, daarover een dikke laag haarlak (in twee à drie spuitlagen) aan te brengen en daarover een laag witte Vallejo-acrylverf op te brengen en die vervolgens met een nat sponsje van boven naar beneden af te wrijven. Dat proces herhaalt Ian dan met een lichtere laag grijs, waarbij hij minder verf weghaalt. Hij vond deze haarlak-techniek in een modelbouwmagazine. Voor een ander weatherringeffect, met name modder, maakt Ian een mix van Vallejo pasta (wit) met pigmenten, die hij met de spatel opracht. Roest bekomt hij met de Rust and Dust set van Life Color: een viertal verfjes die je van licht naar donker opbrengt. Een wash met pigmentpoeder van MIG-Production doet ook wonderen.

Freddy Verschuere behaalde goud in Affligem

Freddy behaalde met zijn Sdkfz 21 een gouden medaille op de Nationals in de categorie VM3. Hij ging uit van een Mercedes G4-kit van Plus-Model op 1/35e in resine. Freddy zocht lang naar de Mercedeskit. Het gaat namelijk om het model waar Hitler mee rondreed. Hij zocht een en ander op in functie van historische authenticiteit. Zo klopt bv. de nummerplaat: WH-32288. Het resinemodel is van goede kwaliteit, maar vergt wel wat opkuiswerk. Freddy voegde bovendien wat PE-details toe: de radiator, het Mercedes-sterretje, het dashboard,... Achteraan op de zetel van de chauffeur bracht hij beugels aan van ijzerdraad. Hitler stond vaak vooraan links. De zetel kon dan ook wegkanten. Freddy spoot het model met autolak, onderaan zwart en bovenaan grijs. Daarna verniste hij, eveneens met autovernis. De vlagjes werden met decals gemaakt, die Freddy verfijnde, o.m. met swastika's. De wielpoppen kreeg hij mooi glanzend zilver met Mr. Color Super Metallic. Beter dan Alclad om chroom mee na te bootsen, volgens Freddy. De kleine lampjes onder de koplampen werkte Freddy bij met still water, wat een zeer realistisch, beetje bol effect gaf. De banden kleurde hij met Modelmaster, een steeds moeilijker te vinden verfmerk. Hij plaatste het geheel op een eiken voetstukje. Bij Mr. Minute liet hij een naamplaatje graveren. Het kadertje rond het eiken blokje heeft Freddy zelf gemaakt. Het liet toe het naambordje een beetje schuin te presenteren.

